

دانشگاه علوم پزشکی تهران
دانشکده پرستاری و مامایی

عنوان:

**بررسی تأثیر اجرای برنامه مثبت اندیشی گروهی بر اضطراب و دل‌بستگی
مادران نوزادان نارس بستری در بخش مراقبت ویژه نوزادان**
پایان‌نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد در رشته پرستاری مراقبت‌های ویژه نوزادان

نگارنده:

ونوس بوچانی

استاد راهنما:

دکتر بتول پورابولی

استاد مشاور:

دکتر مرضیه حسن پور

عنوان: بررسی تأثیر اجرای برنامه مثبت اندیشی گروهی بر اضطراب و دلبستگی مادران نوزادان نارس بستری در بخش مراقبت ویژه نوزادان

مقدمه و هدف: تولد نوزاد یک تجربه ی هیجان انگیز و خوشایند است. این اتفاق همیشه منجر به تولد نوزاد سالم، کامل و رسیده نمی‌شود و ممکن است تولد نوزاد زودتر از موعد اتفاق بیفتد. والدین دارای نوزاد نارس اضطراب بیشتری را نسبت به والدین دارای نوزاد ترم تجربه می‌کنند که در این میان میزان اضطراب مادران بیشتر از پدران است و این برای مادران نوعی بحران تلقی می‌شود. با جدایی مادر از نوزاد، مهم‌ترین مولفه ی اثرگذار بر دلبستگی که تماس فیزیکی با نوزاد است نیز مختل می‌شود. پژوهش حاضر با هدف بررسی تأثیر اجرای برنامه ی مثبت اندیشی گروهی بر اضطراب و دلبستگی مادران نوزادان نارس بستری در بخش مراقبت ویژه نوزادان طراحی و انجام شد.

روش پژوهش: این پژوهش کمی از نوع کارآزمایی بالینی نیمه تجربی بود که در بیمارستان‌های امام رضا و محمد کرمانشاهی وابسته به دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه انجام شد. ۷۲ نفر از مادران دارای نوزاد نارس بستری در بخش مراقبت ویژه ی نوزادان بیمارستان‌های مذکور که معیار ورود به مطالعه را داشتند، به روش نمونه‌گیری در دسترس به دو گروه کنترل (۳۶ نفر از بیمارستان امام رضا) و مداخله (۳۶ نفر از بیمارستان محمد کرمانشاهی) تخصیص داده شدند. نمونه‌های پژوهش، پرسشنامه‌های اضطراب اسپیلبرگر و دلبستگی پس از تولد را به صورت خودگزارشی قبل و بلافاصله بعد از اتمام جلسات مداخله تکمیل نمودند. آموزش‌ها در گروه مداخله در سه گروه ۱۲ نفره و هر گروه در ده جلسه ی یک ساعته برگزار شد. داده‌های جمع‌آوری شده با کمک نرم‌افزار SPSS نسخه ۱۶ و با استفاده از آزمون‌های آماری (ANOVA و Chi-Square) و مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها: مطابق یافته‌های آماری حاصل از Mann-Whitney، میانگین اضطراب و دلبستگی در گروه مداخله بعد از تمرین مثبت اندیشی نسبت به قبل از مداخله کاهش یافته است ($p\text{-value} < 0/05$) و در مقایسه ی زیر مقیاس‌ها نتایج آزمون Mann-Whitney نشان داد که مقایسه میانه متغیرهای نبود خصومت بعد از مداخله و رضایت از تعامل بعد از مداخله در سطح معنی‌داری $0/05$ بین دو گروه متفاوت بود ($p\text{-value} < 0/05$) ولی مقایسه میانه اضطراب آشکار قبل و بعد از مداخله، مقایسه میانه اضطراب پنهان قبل و بعد از مداخله، مقایسه میانه کیفیت دلبستگی قبل و بعد از مداخله، مقایسه میانه نبود خصومت قبل از مداخله، مقایسه میانه رضایت از تعامل قبل از مداخله، بین دو گروه مداخله و کنترل در سطح معنی‌داری $0/05$ تفاوت معنی‌داری با یکدیگر ندارند ($p\text{-value} > 0/05$).

بحث و نتیجه‌گیری:

با توجه به یافته‌های حاصل از پژوهش و تأثیر برنامه مثبت اندیشی گروهی بر اضطراب و دل‌بستگی مادران دارای نوزاد نارس در این مطالعه، پژوهشگران آموزش مثبت اندیشی گروهی را به عنوان برنامه‌ای تکمیلی در کنار مراقبت‌های معمول برای مادران نوزادان نارس در محیط بیمارستان‌ها به پرستاران و مسئولین بخش‌های مراقبت ویژه نوزادان توصیه می‌کنند.

Tehran University of Medical Sciences

School of Nursing and Midwifery

Title:

**The Effect of Implementing a Positive Group
Thinking Program on the Anxiety and Attachment of
Mothers of Premature Infants Hospitalized in Neonatal
Intensive Care Units**

**A Thesis to Obtain a Masters Degree in
Neonatal Intensive Care Nursing Course**

By:

Venus Boochani

Supervisor:

Dr. Batool Pouraboli

Co-Supervisors:

Dr. Marzieh Hasanpour

Dr. Hadi Ranjbar

2021

Abstract

The Effect of Implementing a Positive Group Thinking Program on the Anxiety and Attachment of Mothers of Premature Infants Hospitalized in Neonatal Intensive Care

Introduction & Aim: The birth of a baby is an exciting and enjoyable experience that is the best event of life for parents, it does not always lead to the birth of a healthy, complete and mature baby, and the birth of a baby may happen prematurely. Parents with premature infants experience more anxiety than parents with preterm infants, in which mothers's anxiety is higher than fathers and is considered a crisis for the mother. As the mother separates from the baby, the most important factor is the attachment, which is physical contact with the baby. Therefore, the present study was designed and conducted to investigate the effect of implementing a group positive thinking program on anxiety and attachment of mothers of premature infants admitted to the neonatal intensive care unit.

Methods & Materials: This study was a quantitative quasi-experimental clinical trial that was performed in Imam Reza and Mohammad Kermanshahi hospitals affiliated to Kermanshah University of Medical Sciences. 72 mothers with premature infants admitted to the neonatal intensive care unit of the mentioned hospitals who met the inclusion criteria, by sampling method available to the two groups of control (36 people from Imam Reza Hospital) and intervention (36 people from Mohammad Kermanshahi Hospital) were allocated. The samples completed the Spielberger Anxiety and Postpartum Attachment Questionnaire as a self-report before and after the intervention. In the intervention group, positive thinking training was held in ten one-hour sessions for ten days (one session per day). The questionnaires were completed again by the control and intervention groups immediately after the sessions and were analyzed using SPSS software version 16.

Results: The results of Mann-Whitney test showed that the comparison of the median of obvious anxiety before and after the intervention, the comparison of the median of latent anxiety before and after the intervention, the median of the quality of attachment before and after the intervention, the median of the absence of hostility before the intervention, the median of Interaction before intervention, there is no significant difference between the two groups of intervention and control at the level of 0.05 (p-value <0.05). Only the mean comparison of the variables of absence of hostility after intervention and satisfaction with interaction after intervention at the significance level was 0.05 between the two groups (p-value <0.05).

Conclusion & Discussion: According to the findings of the study and its positive effect on reducing anxiety and increasing attachment of mothers with premature infants, group positive thinking training can be used as a complementary program along with routine care for mothers of premature infants in the hospital.